

## II- ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

### ១- អនុក្រឹត្យ

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៦

អនុក្រឹត្យលេខ ៤៦ អនក្រ.បក

ស្តីពីរបបខ្ទបត្ថម្ភចំពោះយោធិនពល

មរណៈបង្កស្ថាប័នឥន្ទ្រនិទាន និង ពិការ

\* \* \* \* \*

#### រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការតែតាំង នាយករដ្ឋ មន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ ន.ស ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ និងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៧ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះ យោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកត ០១៩៦.០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- តាមសំណើរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ និង ដោយមានការយល់ ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីផង

**សំរេច**

**មាត្រា ១ :** យោធិនទាំងពីរភេទដែលត្រូវទទួលស្គាល់ជាយោធិនពលី មរណៈ បង្កស្លាប់ និង បាត់ខ្លួនត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចតទៅ :

ក-យោធិនពលី គឺជាយោធិនដែលបានបាត់បង់ជីវិត នៅពេលដែលបាន ទទួលបញ្ហាទៅប្រយុទ្ធចូលរួមបំរើការប្រយុទ្ធ ហ្វឹកហាត់ជំនាញគ្រោះថ្នាក់បំផុត ធ្វើការពិសោធន៍ដ៏មានគ្រោះថ្នាក់និងដោយសារគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ ក្នុងតំបន់ គ្រោះថ្នាក់ ។

ខ-យោធិនមរណៈ គឺជាយោធិនដែលបានទទួលបញ្ហាទៅបំពេញការ ងារក្នុងតំបន់ធម្មតាហើយត្រូវទទួលគ្រោះថ្នាក់ បាត់បង់ជីវិតដោយសារការងារទាំង នោះ ឬ ដោយសារជំងឺ ។

គ-យោធិនបង្កស្លាប់ គឺជាយោធិនដែលបានបាត់បង់ជីវិតដោយ ធ្វើអត្តឃាត ឬដោយសារ បង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់បាត់បង់ជីវិតដោយផ្ទាល់ ឬ ប្រយោល មកពីល្មើសច្បាប់វិន័យ និង បទបញ្ជា ។

ឃ-យោធិនដែលបាត់ខ្លួន គឺជាយោធិនដែលបានទទួលបញ្ហាអោយ ទៅប្រយុទ្ធចូលរួមបំរើ ប្រយុទ្ធហ្វឹកហាត់ជំនាញឯកទេស និងធ្វើការពិសោធន៍ប្រកប ដោយគ្រោះថ្នាក់ហើយត្រូវបាត់ខ្លួនដែលពុំអាចសន្និដ្ឋានបានថាស្លាប់ ឬ រស់ រត់ចោលជួរ រត់ចូលខ្លាំង ឬ ត្រូវខ្លាំងចាប់ ។

**មាត្រា ២ :** យោធិនទាំងពីរភេទ ដែលត្រូវទទួលស្គាល់ជាយោធិនពិការ ត្រូវមានលក្ខណៈ សម្បត្តិដូចតទៅ :

ពិការដោយសារបាត់បង់សិរិរាងណាមួយ ឬច្រើននៅលើរាងកាយហើយត្រូវ ចែកចេញជាពីរ ប្រភេទគឺ ប្រភេទ « ក » និងប្រភេទ« ខ » ។

យោធិនពិការប្រភេទ« ក » គឺជាយោធិនមានជំងឺរបួស មិនបណ្តាលអោយ បាត់បង់ជីវិត តែ ក្លាយជាយោធិនពិការ ដោយចូលរួមបំរើប្រយុទ្ធ ហ្វឹកហាត់ជំនាញ គ្រោះថ្នាក់ធ្វើការពិសោធន៍ មានគ្រោះថ្នាក់ និងដោយសារគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិក្នុង តំបន់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវបានចែកចេញជា ៤ កំរិតថ្នាក់ :

- កំរិតថ្នាក់ ១ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ២ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ

- កំរិតថ្នាក់ ៣ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ៤ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ២០ ភាគរយ

យោងទៅលើការប្រភេទ « ក » ស្លាប់ដោយសាររូសសើរើដែលមានលិខិតបញ្ជាក់ពីមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាយោងទៅលើ ។

យោងទៅលើការប្រភេទ « ក » ត្រូវទទួលរូសបន្ថែមទៀតដោយសារចូលរួមប្រយុទ្ធ ប្រយុទ្ធផ្ទាល់ ឬបំពេញការងារធម្មតា ត្រូវបានពិនិត្យវាយតម្លៃកំរិតថ្នាក់ឡើងវិញ ។

យោងទៅលើការប្រភេទ « ខ » គឺជាយោងដែលមានជំងឺរូសមិនបណ្តាលអោយបាត់បង់ជីវិតតែក្លាយទៅយោងទៅលើការងារ ដោយទទួលបានបញ្ជាទៅបំពេញការងារក្នុងតំបន់ធម្មតាហើយត្រូវទទួលបានគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវបានចែកចេញ ៣ កំរិតថ្នាក់ :

- កំរិតថ្នាក់ ១ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៨០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ២ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៦០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ៣ មានកំរិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារលើសពី ៤០ ភាគរយ

យោងទៅលើការប្រភេទ « ខ » ស្លាប់ដោយសារជម្ងឺសើរើដែលមានលិខិតបញ្ជាក់ពីមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាយោងទៅលើមរណៈ ។

យោងទៅលើការប្រភេទ « ខ » ត្រូវរូសបន្ថែមទៀតដោយសារចូលរួមប្រយុទ្ធឬប្រយុទ្ធផ្ទាល់ត្រូវកំណត់ទទួលស្គាល់ជាយោងទៅលើការប្រភេទ « ក » វិញ ។

**មាត្រា ៣ :** ការវាយម្លៃប្រភេទថ្នាក់ពិការ គឺត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាវាយតម្លៃមួយរបស់ក្រសួងការពារជាតិដោយផ្អែកតាមសេចក្តីប្រកាសអន្តរក្រសួងដែលមានសមាសភាព :

- ក្រសួងការពារជាតិ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន

**មាត្រា ៤ :** យោងទាំងពីរភេទ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភដូចតទៅ :

**ក—យោធិនករ**

-ឧបត្ថម្ភថវិកា ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ ៩ខែ នៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពលីជូនដល់គ្រួសារសព ឬ កងឯកភាពដែលទទួលបន្ទុករៀបចំ ធ្វើបុណ្យបូជា ឬ បញ្ចុះសព។

-ឧបត្ថម្ភថវិកាមួយលើកដំបូង ជូនគ្រួសារសព ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ១៥ ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពលី ។

-ឧបត្ថម្ភថវិកាជំនួយគ្រួសារ ជាប្រចាំខែ ជូនដល់ប្រពន្ធ ឬ ប្តី កូនបង្កើត ឬ ឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់យោធិនពលី តាមសេចក្តីកំណត់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

**ខ—យោធិនមរណៈ**

-ឧបត្ថម្ភថវិកា ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ៧ ខែ នៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុង ក្រោយរបស់យោធិនមរណៈជូនដល់គ្រួសារសព ឬ កងឯកភាពដែលទទួលបន្ទុក រៀបចំធ្វើបុណ្យបូជា ឬ បញ្ចុះសព ។

-ឧបត្ថម្ភថវិកាមួយលើកដំបូង ជូនគ្រួសារសព ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ១២ ខែនៃប្រាក់បៀវត្សសរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនមរណៈ ។

-ឧបត្ថម្ភថវិកាជំនួយគ្រួសារ ជូនដល់ប្រពន្ធ ឬ ប្តី កូនបង្កើត ឬ ឪពុកម្តាយ បង្កើតរបស់យោធិនមរណៈ តាមសេចក្តីកំណត់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

**គ—យោធិនបង្កស្លាប់**

-ឧបត្ថម្ភថវិកា ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ៥ ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុង ក្រោយរបស់យោធិនបង្កស្លាប់ ជូនដល់គ្រួសារសព ឬ កងឯកភាព ដែលទទួល បន្ទុករៀបចំធ្វើបុណ្យបូជា ឬ បញ្ចុះ សព ។

-ឧបត្ថម្ភថវិកាមួយលើកផ្តាច់ ជូនដល់គ្រួសារសពស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ១២ ខែនៃប្រាក់ បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយរបស់យោធិនបង្កស្លាប់ ។

**ឃ—យោធិនបាត់ខ្លួន :**

-ឧបត្ថម្ភថវិកាជូនគ្រួសារ ស្មើនឹងទឹកប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយរបស់ យោធិនបាត់ខ្លួន ដោយគិតទាំងរបបអង្ករប្រចាំខែចាប់ពីខែ ឆ្នាំ បាត់ខ្លួនរហូត ដល់តម្រប់ ១២ ខែ ។

- ចាប់ពីខែ ឆ្នាំ គម្រប ១២ ខែ គិតពីខែ ឆ្នាំ បាត់ខ្លួនមក គ្រួសារត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ដូចជាយោធិនពលី លើកលែងតែប្រាក់ ឧបត្ថម្ភសំរាប់ប្តូរជា ឬ បញ្ចុះសពចេញ ។

- ក្នុងកំឡុងពេលកំពុងទទួលរបបឧបត្ថម្ភណាមួយ ក្នុងចំនុចទាំងពីរ ខាងលើយោធិនបាត់ខ្លួនបានវិលត្រឡប់មកកងឯកភាពដើម ឬ វិលទៅ មូលដ្ឋានវិញការផ្តល់របបឧបត្ថម្ភត្រូវតែបញ្ឈប់ចាប់ពីខែ ឆ្នាំ ដែលយោធិន បាត់ខ្លួននោះមានមុខ ។

**មាត្រា ៥ :** ជនដែលមានគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិ ទទួលរបបឧបត្ថម្ភ ពីយោធិនពលី មរណៈ បង្ក ស្លាប់ បាត់ខ្លួនគឺ :

- ឪពុក និងម្តាយបង្កើត ឬ អាណាព្យាបាលតាំងពីវ័យកុមាររបស់យោធិន បើ សិនយោធិននោះនៅលីវ ។
- ប្រពន្ធ ឬ ប្តី របស់យោធិនមានលិខិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយពុំទាន់រៀបចំអាពាហ៍ ពិពាហ៍ជាថ្មីទៀត ។
- កូនបង្កើតរបស់យោធិនមានសំបុត្រកំណើតអាយុ ១៨ ឆ្នាំចុះ និង មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំឡើងត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់កំពុងបន្តការសិក្សា ហើយពុំទាន់ទទួលនូវអាហារ រូបករណ៍ ឬ មានលិខិតបញ្ជាក់ពិការភាព ។
- ឪពុកម្តាយបង្កើត ឬ អាណាព្យាបាល ដែលមានកូនពលី ឬ មរណៈ ចំនួន មួយ ឬ ពីរឡើងទៅត្រូវបានរបបឧបត្ថម្ភ គុណតាមចំនួនកូនដែលបានពលី ឬ មរណៈនោះ ។

**មាត្រា ៦ :** យោធិនទាំងពីរភេទ ដូចមានចែកក្នុងមាត្រ ២ ត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភដូចតទៅ **ក-ចំពោះយោធិនពិការរូបគេន «ក» គ្រប់កំរិតថ្នាក់ :**

- ១- ក្រោយពេលព្យាបាលជំងឺរហូស ជាសះស្បើយ និង មានលំនឹង ត្រូវបានទទួល របបឧបត្ថម្ភបំប៉នសុខភាព នៅមជ្ឈមណ្ឌលបំប៉នសុខភាពតាមរយៈពេល កំណត់និងតាមកំរិតថ្នាក់ពិការគឺ :
  - កំរិតថ្នាក់ ១ បានអនុញ្ញាតអោយសំរាកបំប៉នសុខភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ
  - កំរិតថ្នាក់ ២ បានអនុញ្ញាតអោយសំរាកបំប៉នសុខភាពចំនួន ៦០ ថ្ងៃ
  - កំរិតថ្នាក់ ៣ បានអនុញ្ញាតអោយសំរាកបំប៉នសុខភាពចំនួន ៤៥ ថ្ងៃ

- កំរិតថ្នាក់ ៤ បានអនុញ្ញាតអោយសំរាកបំប៉នសុខភាពចំនួន ៣០ ថ្ងៃ
- ២-យោធិនពិការ ប្រសិនបើនៅបន្តការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ បានទទួល របបឧបត្ថម្ភជំនួយមុខរបួសបន្ថែមជាប្រចាំខែ ដោយគិតជាសមាមាត្រភាពរយនៃ បៀវត្ស សរុបប្រចាំខែផ្ទាល់ខ្លួននិងតាមកំរិតថ្នាក់ពីការគិតបន្ថែមលើប្រាក់បៀវត្ស ប្រចាំខែផ្ទាល់ ខ្លួន ។
- កំរិតថ្នាក់ ១ បានទទួលរបបឧបត្ថម្ភជាទឹកប្រាក់ចំនួនស្មើនឹង ៤៥ ភាគរយនៃប្រាក់ បៀវត្សផ្ទាល់ ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិនពិការនោះ ។
- កំរិតថ្នាក់ ២ បានទទួលរបបឧបត្ថម្ភជាទឹកប្រាក់ចំនួនស្មើនឹង ៤០ ភាគរយនៃ ប្រាក់បៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិនពិការនោះ ។
- កំរិតថ្នាក់ ៣ បានទទួលរបបឧបត្ថម្ភជាទឹកប្រាក់ចំនួនស្មើនឹង ៣៥ ភាគរយនៃ ប្រាក់បៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួន ចុងក្រោយរបស់យោធិនពិការនោះ ។
- កំរិតថ្នាក់ ៤ បានទទួលរបបឧបត្ថម្ភជាទឹកប្រាក់ចំនួនស្មើនឹង ៣០ ភាគរយនៃ ប្រាក់បៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិនពិការនោះ ។
- ៣-យោធិនពិការ ដែលក្រសួងការពារជាតិសំរេចអោយចេញពីជួរ កងយោធពល ខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភប្រាក់អតីតភាពបំរើការងារមិនលើសពី ១២ខែដោយគិតរយៈពេល បំរើកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ក្នុង១ឆ្នាំ ត្រូវបាន ទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភអតីតភាពចំនួន ១ ខែ ។ ចំពោះយោធិនពិការដែលបំរើកងទ័ព មិនទាន់គ្រប់រយៈពេល ១ឆ្នាំ ហើយត្រូវពិការ ក៏ត្រូវទទួល ប្រាក់អតីតភាព ចំនួន ១ ខែដែរ ។
- ៤-យោធិនពិការ ត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភមួយលើកដំបូង ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន
  - កំរិតថ្នាក់១ ទទួលទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ០៦ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពិការនោះ ។
  - កំរិតថ្នាក់២ ទទួលទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ០៥ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពិការនោះ ។
  - កំរិតថ្នាក់៣ ទទួលទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ០៤ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពិការនោះ ។
  - កំរិតថ្នាក់៤ ទទួលទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ០៣ខែនៃប្រាក់បៀវត្ស សរុបចុងក្រោយ របស់យោធិនពិការនោះ ។

៥- បានបន្តទទួលបើកប្រាក់បៀវត្សសរុបប្រចាំខែ ហើយបៀវត្ស សរុបនោះត្រូវគិតតាម ឋានន្តរសក្តិចុងក្រោយមុនពេលសំរេចអោយចេញពីជួរកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និងចំនួន កូននៅក្នុងបន្ទុកជាក់ស្តែងរបស់យោធិនពិការ ។

៦- យោធិនពិការដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌល យោធិនដែលចេញពីជួរកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវបានទទួលបន្ថែមនូវប្រាក់ឧបត្ថម្ភជំនួយមុខរបួសជារៀងរាល់ខែដោយគិតជា សមាមាត្រលើប្រាក់បៀវត្សសរុបផ្ទាល់ខ្លួនប្រចាំខែដូចខាងក្រោយ

- កំរិតថ្នាក់ ១ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខរបួសស្មើ ១០០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ២ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខរបួសស្មើ ៨០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ៣ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខរបួសស្មើ ៦០ ភាគរយ
- កំរិតថ្នាក់ ៤ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភមុខរបួសស្មើ ៤០ ភាគរយ

៧- យោធិនពិការកំរិតថ្នាក់១ បានទទួលរបបឧបត្ថម្ភអ្នកបំរើផ្ទាល់ខ្លួនមួយនាក់ ហើយអ្នកបំរើ នោះត្រូវបានទទួលជាប្រចាំខែ រហូតដល់យោធិននោះស្លាប់ស្មើនឹងបៀវត្សអប្បបរមាផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់យោធិនមានឋានន្តរសក្តិជាពលទោ ។

**ខ- យោធិនពិការប្រភេទ «ខ» គ្រប់កំរិតថ្នាក់ :**

១- យោធិនពិការប្រភេទ«ខ» ដែលក្រសួងការពារជាតិសំរេចចេញពីជួរកងយោធពលខេមរភូមិន្ទនឹងបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភអតីតភាពបំរើការងារមិនលើសពី ៨ ខែដោយគិតរយៈពេល បំរើកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចក្នុងចំនួន ក៣ ខាងលើ ។

២- យោធិនពិការ ត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភតាមកំរិតថ្នាក់ពិការជាប្រចាំតាមកំរិតសមាមាត្រ ភាគរយនៃប្រាក់បៀវត្សផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិនពិការ :

- កំរិតថ្នាក់ ១ បានទទួលទឹកប្រាក់សរុបស្មើនឹង ៩០ភាគរយនៃបៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិន ។
- កំរិតថ្នាក់ ២ បានទទួលទឹកប្រាក់សរុបស្មើនឹង ៨០ភាគរយនៃបៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិន ។
- កំរិតថ្នាក់ ៣ បានទទួលទឹកប្រាក់សរុបស្មើនឹង ៧០ភាគរយនៃបៀវត្ស ផ្ទាល់ខ្លួនចុងក្រោយរបស់យោធិន ។
- ត្រូវបានទទួលឧបត្ថម្ភចិញ្ចឹមប្រពន្ធ ឬ ប្តី កូន ដូចយោធិនពិការប្រភេទ «ក» ។

**គ—យោធិនពិការប្រភេទ «ក» និង «ខ»**

គ្រប់កិរិតថ្នាក់ត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភបន្ថែម :

១-នាវាលថ្ងៃបុណ្យចូលថ្នាំខ្មែរ បុណ្យភ្នំបិណ្ណ និងថ្ងៃបុណ្យខួបរំលឹកគុណយោធិន  
ពលី ពិការ (កំណត់ថ្ងៃបុណ្យភ្នំបិណ្ណ)ត្រូវបានទទួលរបបឧបត្ថម្ភ ស្មើនឹងទឹក  
ប្រាក់ឧបត្ថម្ភស្មើនឹងទឹកប្រាក់ឧបត្ថម្ភថ្ងៃបុណ្យរបស់មន្ត្រីរាជការកំពុងធ្វើការងារ

២-ពេលមានជម្ងឺ រឬស ឬ ពេលរឬសសើរ ត្រូវបានទទួលសង្គ្រោះព្យាបាលលុះ  
ជាសះស្បើយនៅតាមមន្ទីរទេព្យរដ្ឋ ដោយឥតគិតថ្លៃ ។

៣-ត្រូវបានទទួលស្ដារលទ្ធភាពពលកម្ម និងជួយបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជីវៈ  
នៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋដោយឥតគិតថ្លៃ និងបានហក្រសួងសង្គមកិច្ច  
ការងារនិងអតីតយុទ្ធជនជួយ ចាត់ចែងដោះស្រាយការងារនិងមុខរបរតាម  
លទ្ធភាពនិងសមត្ថភាពរបស់យោធិនពិការ ។

៤- ចំពោះយោធិនពិការ ត្រូវទទួលឧបត្ថម្ភបន្ថែមនូវការធានារ៉ាប់រងសង្គម ដូចជា  
ស្ត្រីដែលកំពុងបំរើការងាររាជការដែរ ។

៥-យោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារ ពេលគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិចូលនិវត្តន៍  
គឺត្រូវប្តូរមកទទួលរបបសោធននិវត្តន៍វិញ ។

**មាត្រា ៧ :** រាល់ការចំណាយលើរបបឧបត្ថម្ភ ដូចជាបានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និង ៦ត្រូវទទួល  
បន្ទុកដោយថវិការដ្ឋ ។ ក្រសួងការពារជាតិ ជាអ្នកទទួលបន្ទុកដោះស្រាយដូច  
ខាងក្រោម ៖

- ការចំណាយសំរាប់ប្តូរជា ឬ បញ្ចុះសព ។
- ការចំណាយសំរាប់ឧបត្ថម្ភ ជូនគ្រួសារយោធិនពលី មរណៈបង្កស្លាប់ មួយលើក  
ដំបូង ។
- ការចំណាយសំរាប់ឧបត្ថម្ភបំប៉នសុខភាពយោធិនពិការ ។
- ការចំណាយសំរាប់ឧបត្ថម្ភ ប្រាក់អតីតភាពការងាររបស់យោធិនពិការ មុនពេល  
សំរេចចេញពីជួរកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។
- ការចំណាយសំរាប់ឧបត្ថម្ភជួយមុខរបររបស់យោធិនពិការនៅបន្តការងារក្នុងកង  
យោធពលខេមរភូមិន្ទ ។
- ការដោះស្រាយប្រាក់បៀវត្សសរុប ៣ ខែ មុនពេលផ្ទេរយោធិនពិការទៅក្រសួង  
សង្គមកិច្ចការងារនិងអតីតយុទ្ធជន ក្នុងរយៈពេលរង់ចាំក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ



និងអតីតយុទ្ធជនបំពេញសំណុំលិខិតបន្តដោះស្រាយប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ។  
ក្រៅពីរបបឧបត្ថម្ភ ដែលក្រសួងការពារជាតិទទួលបន្ទុកដោះដោយគីក្រសួងសង្គម  
កិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជនជាអ្នកទទួលបន្ទុកដោះស្រាយបន្ត ។

**មាត្រា ៨ :** សហរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ទេស  
រដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល  
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន និងស្ថាប័ន ឬ ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ  
ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត តាមអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចេញព្រះហស្តលេខានិង  
ចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

**មាត្រា ៩ :** បទញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្តលេខានិងត្រា	ហត្ថលេខានិងត្រា
<b>នរោត្តម រណឫទ្ធិ</b>	<b>ហ៊ុន សែន</b>

\* \* \*

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៦

**អនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ អនក្រ.បក**

**ស្តីពីប្រាក់បំណាច់និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗ**

**សំរាប់មន្ត្រីរាជការបំពេញការកិច្ចនៅក្រៅប្រទេស**

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង  
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង  
រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤  
ស្តីពីការ រៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី